

Çocuk ve Deniz Aslanı

Çınar BİBER

Çocuk ve Deniz Aslanı

Çınar BİBER

Ben deniz kenarındaki küçük bir kasabada yaşıyordum. Sahili her yerden çok severdim. Her sabah sarı yağmur çizimlerini giyip kıyıya koşardım. Deniz kabukları toplardım, dalgaları izlerdim. Kırmızı kapüşonlu sweatshirt'ü rüzgârda dalgalanırdı. Ben sekiz yaşındaydım, yaşına göre küçüktüm, kıvrırcık siyah saçları ve ön dişleri eksik bir gülümsemem vardı. Tanıştığım her canlıya hep yardım etmek isterdim.

Güneşli bir sabah Ben kayaların yanında tuhaf bir şey gördü. Kumun üzerinde hareketsiz yatan bir deniz aslanıydı. Koyu kahverengi tüyleri ıslak ve dolaşıktı. Büyük koyu gözleri yorgun ve korkmuş görünüyordu. Ben'in kalbi hızla çarptı. Koşup ona sarılmak istedi. Ama dikkatli olması gerektiğini biliyordu. Babasının "Yabani hayvanların alana ihtiyacı vardır" dediğini hatırladı.

Ben yardım bulmaya kořtu. Kurtarma merkezinde deniz veterineri Dr. Maya'yı buldu. Turkuaz bir tiřört giyyordu ve kemerinde bir telsiz vardı. "Sahilde bir deniz aslanı var!" dedi Ben. Dr. Maya antasını kaptı. "Göster bana," dedi sakince. Kıyıya doğru hızla geri döndüler. Ben'in çizmeleri ıslak kumda amura battı.

Dr. Maya deniz aslanının yanına diz çöktü. "Zayıf ve yüzgecinde bir kesik var," dedi. "Onu güvenle taşımamız gerek." Ben yaklaştı. "Yardım edebilir miyim?" diye sordu. Dr. Maya gülümsedi. "Evet, ama dikkatle dinlemelisin. Yaban hayatına bakım uzmanlık gerektirir. Özel bir ağ ve sedye kullanacağız." Ben başını salladı. Öğrenmeye hazırды.

Birlikte deniz aslanını nazikçe sedyeye yönlendirdiler. Ben bir tarafını, Dr. Maya diğer tarafını tuttu. Deniz aslanı yumuşak bir sesle havladı. "Sorun yok, kızım," diye fısıldadı Ben. Onu kurtarma kamyonuna taşıdılar. Ben'in kolları yorulmuştu ama bırakmadı. Dr. Maya, "İyi bir yardımcısın, Ben," dedi.

Kurtarma merkezinde Dr. Maya Ben'e muayene odasını gösterdi. "Önce kilosunu ölçüp ona sıvı vereceğiz," dedi. Ben onun yüzgeçteki kesiği temizlemesini izledi. Deniz aslanı irkildi. "Neden bir etikete ihtiyacı var?" diye sordu Ben. "İyileşmesini takip etmek için mavi bir kimlik etiketi," diye açıkladı Dr. Maya. Ben etikete nazıkçe dokundu. Pürüzsüz ve serindi.

Ertesi gün Ben deniz aslanını ziyaret etti. Bir havuzda yüzüyordu ve biraz daha güçlü görünüyordu. Dr. Maya ona balık verdi. "Yemek yiyor!" diye sevindi Ben. "Evet, ama zamana ihtiyacı var," dedi Dr. Maya. "Yabani hayvanlar yavaş iyileşir. Sabırlı olmalıyız." Ben deniz aslanının dalıp su sıçratmasını izledi. Keşke daha fazla yardım edebilseydi.

Ben'in bir fikri vardı. "Afiş yapabilirim!" dedi. "İnsanlara deniz aslanlarını öğretmek için." Dr. Maya'nın gözleri parladı. "Bu harika bir fikir, Ben. Afişler ziyaretçilerin sahilde nasıl davranmaları gerektiğini anlamalarına yardımcı olabilir." Ben eve koştu ve kâğıt, keçeli kalem ve pastel boya topladı. Büyük bıyıklı ve mavi etiketli bir deniz aslanı çizdi. Şöyle yazdı: "Mesafeni koru!"

Sonraki afište bir kiři kurtarma hattını arıyordu. Ben bir telefon çizdi ve şöyle yazdı: "Bir hayvan yaralıysa uzmanları ara." Parlak renkler ve büyük harfler kullandı. On afiş yaptı. Kanvas bez çantası doluydu. Onları asmak için sabırsızlanıyordu. Annesi onları bir çubuğa bantlamasına yardım etti.

Ben ve Dr. Maya afişleri sahil yoluna astı. Ziyaretçiler okumak için durdu. Küçük bir kız, "Neden deniz aslanını sevmiyorum?" diye sordu. Ben, "Çünkü dinlenmek için alana ihtiyaçları var. Ve yaralılarsa uzmanlar yardım edebilir," diye yanıtladı. Kız başını salladı. Ben gurur duydu. Tıpkı Dr. Maya'nın ona öğrettiği gibi insanlara öğretiyordu.

Haftalar geçti ve deniz aslanı güçlendi. Dr. Maya, "Denize geri dönmeye hazır," dedi. Ben mutlu ama biraz da üzgün hissetti. Onu her gün izlemişti. Serbest bırakma günü Ben sahilde Dr. Maya ile durdu. Deniz aslanı havladı ve bıyıklarını kıpırdattı. "Hoşça kal, dostum," diye fısıldadı Ben.

Kapıyı açtılar ve deniz aslanı suya kayd. Dışarı yüzdü, sonra havaya sıçradı. Ben sevinçle bağırdı. "Özgür!" Dr. Maya elini omzuna koydu. "Bunun gerçekleşmesine sen yardım ettin, Ben. Afişlerin insanlara onun yuvasına saygı duymayı öğretti." Ben ön dişleri eksik gülümsemesiyle gülümsedi. Doğru şekilde yardım ettiğini biliyordu.

Ben afiş yapmaya devam etti. Deniz aslanları, yunuslar ve kaplumbağalar çizdi. Her afişte basit bir mesaj vardı: "Mesafeni koru, yardım çağır." Dr. Maya onları kurtarma merkezine astı. Ziyaretçiler okudu ve öğrendi. Ben gurur duydu çünkü hayvanlara çok yaklaşımdan yardım etmişti. Bakımın ve uzmanlığın birlikte gerektiğini öğrendi.

Bir gn bir aile sahilde yaralı bir kuş buldu. Ben'in afişini hatırladılar ve Dr. Maya'yı aradılar. Geldi ve kuşu kurtardı. Ben uzaktan izledi. Bir fark yarattığını biliyordu. Kırmızı kapüşonlu sweatshirt'ü rüzgârda dalgalandı. Hâlâ küçüktü ama fikirleri büyüktü.

Ben ve Dr. Maya iyi arkadaş oldular. O ona deniz hayvanları hakkında daha çok şey öğretti. Ben ona yeni afiş fikirleri öğretti. Harika bir ekip oldular. Ben'in kanvas bez çantası her zaman afişlerle doluydu. Uzmanları dinlediği ve tüm kalbiyle önemseydiği sürece küçük bir çocuğun bile yardım edebileceğini biliyordu.

Deniz aslanı okyanusta güçlü ve özgürce yüzdü. Ben sık sık onu düşündü. Sahilde durup dalgaları izledi. Onun orada olduğunu, su sıçratıp daldığını biliyordu. Ve afişleri sayesinde diğer hayvanların da yardım alacağını biliyordu. Ben gülümsedi. Doğru şekilde bir yardımcı olmaktan gurur duyuyordu.